

Lichá

Bezefšeho

Noc bez měsíce slepá s deštěm přišel chlad
den za dveřmi už klepá je přítel nebo had
jen já tu sedím lichá a černou barvím svět
v samotě čtyř stěn cítím zem se chvět.
Na retízkou Panna srdce čistý jak sníh
potkávám ho zrána v očích smutný smích,
je to moje voda živá co me krísí každý den
žádná fronta proměnlivá - vezmu boty a jdu ven.
Muž v černém jde poli a já za ním spechám,
za mnou kácí se stvolý a já to tak nechám,
slova od sazí křídel havraních,
jsem Tvá vlocka - už aby padal sníh.